

РЕШЕНИЕ

№ 626

гр. Шумен, 07.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, IX-И СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Димитър П. Димитров

при участието на секретаря Татяна Б. Тодорова
като разгледа докладваното от Димитър П. Димитров Гражданско дело № 20233630100685 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба от М. Е. С., от гр. Шумен, чрез пълномощника адв. М. от АК Шумен, против С. С. С. от с. Коньовец, Община Шумен, в която са предявени, в условията на обективно кумулативно съединяване конститутивен иск, с правно основание чл. 49, ал. 1 СК, за прекратяване на гражданския брак между страните, поради дълбокото и непоправимо разстройство настъпило след сключването му; иск, с правно основание чл. 49, ал. 3 СК за обявяване, че вина за дълбокото и непоправимо разстройство на брака има ответникът, както и небрачни иски, по които, на основание чл. 322, ал. 2, изр. 2 ГПК, съдът дължи задължително произнасяне, с правно основание, както следва: 1/чл. 53 СК за възстановяване на предбрачното фамилно име на съпругата от „С.“ на „Х.“; 2/чл. 56 СК за предоставяне на семейното жилище на ищцата.

Ищцата твърди, че с ответника са съпрузи от 07.07.2021 г. и от брака нямат родени деца. Запознали се по Фейсбук, като в последствие заживели заедно при нея и родителите ѝ в Германия. Една година след това сключили брак в България, като преди това ответникът изтеглил 25 000 евро за сватбата, а ищцата му станала съдлъжник. На 27.08.2021 г. направили сватбеното тържество в Шумен, от което събрали доста пари /14 000 евро/, от които ответникът настоял да вложи в своя банкова сметка в Българска банка. През есента се върнали отново в Германия. Заживели в самостоятелна квартира.

Тогава започнали и неразбирателствата. Ответникът показвал неуважение към нея, не я зачитал като жена. Започнали опити за дете, през април 2022 г. посетили клиника във Висбаден за репродуктивни проблеми. Причината се оказала в съпруга. Малко след това претърпяла операция за отстраняване на киста на яйчника. През октомври 2022 г. ответникът си дошъл в България, където сестра му имала семейни проблеми. Върнал се в Германия променен. Не искал повече да живее в Германия. Искал да живее в България или в Белгия. На 24-ти декември имали голям скандал. Междувременно ответникът „изпразнил“ картата, по която ставало разплащането на наем, консумативите по него, осигуровки и др.. След скандала, на 25-ти декември заминал при другата си сестра в Кьолн. Обадил се по телефона, че след три дена ще се прибере, но не се прибрал. Оказало се, че е в Белгия. Въпреки молбите от страна на ищцата, ответникът отказал да се върне, а в последствие спрял да вдига телефона и да се обажда. На 13-ти февруари т. г. ищцата трябвало да освободи квартирата, тъй като се оказало, че и за януари съпругът ѝ не бил платил наема от 850 евро. Хазяинът разбил пощенската кутия, откъдето разбрала за неплащането на задълженията по заеми. Твърди, че намерила негов фалшив фейсбук профил - „Стефан Стефаноф“, като приятелите му там били многобройни и то основно от женски род с предизвикателни форми и пози и валяли сърчица. Започнала да вдига високо кръвно налягане от нерви. Опитала се да говоря с майка му и други негови близки роднини да се разделят нормално, но нямало резултат. От 13.02.2023 г. нямала връзка нито със съпруга си, нито с близките му. Оттогава живеела отново при родителите си в Германия. Намира, че бракът е дълбоко и непоправимо разстроен и не може да бъде заздравен. Намира, че причина за дълбокото и непоправимо разстройство на брака има ответникът. Моли съдът да постанови решение с което да прекрати брака им като дълбоко и непоправимо разстроен по вина на ответника. Моли семейното жилище, находящо се в гр. Шумен, ул. „***“ № 4, вх. 1, ет. 2, ап. 5 - собственост на родителите на ищцата да бъде предоставен на нея. Моли да бъде възстановено предбрачното ѝ фамилно име Х.. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК, ответникът не подава отговор на исковата молба.

В открито съдебно заседание, чрез ищцата лично и с процесуалния си

представител поддържа исковата молба. Ответника не се явява и не изпраща представител.

Съдът, след като взе предвид допуснатите и приети по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Страните са съпрузи по силата на сключения между тях граждански брак, за което от длъжностното лице по гражданско състояние Община Шумен е съставен Акт за граждански брак № ***/07.07.2021 г. /л. 11/.

От показанията на Свид. М.М., се установява, че страните се запознали във фейсбук. Живели заедно около година преди да сключат граждански брак при родителите на ищцата в Германия. През август 2021 г. сключили граждански брак в България, след което заживели в апартамент на родителите на ищцата в Шумен, а после в Германия пак в жилището на родителите на ищцата. Няколко месеца след това излезли на самостоятелна квартира. Ответникът не е плащал никакви разходи. Правили опити за деца, но не успели. Отначало отношенията им били добре, но след сватбата той не искал да живее в Германия, както и не приемал, че вина за това, че нямат деца, е в него. Докато живели в Германия, се отнасял с неуважение към ищцата. От Коледа на 2022 г. страните били във фактическа раздяла - след скандал той си тръгнал като оставил неплатени сметки за ток, наем, телефон. Първоначално отговарял на телефонни обаждания на ищцата, но от началото на януари се покрил. След раздялата им, януари или февруари, ищцата напуснала квартирата. Ответникът имал задължения, и придоби МПС, за които ищцата разбрала не от него, а случайно. Прибрал за себе си сумата от 14 000 лв. събрана по време на сватбата.

Съдът, въз основа на установеното, като съобрази становищата на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, преценени поотделно и в съвкупност, извежда следните правни изводи:

Въз основа на събраните в хода на делото доказателства, следва да се приеме, че брачните отношения между съпрузите са дълбоко и непоправимо разстроени. Помежду им е изчезнало взаимното доверие и уважение, разбирателство и задръжност при изпълнение на семейните задължения. Предвид изложеното запазването на брака е лишено от смисъл, тъй като е изпразнен от съдържание и това би било вредно за обществото и самите съпрузи, между които не съществува физическа и духовна близост, изчезнали

са чувствата на обич, взаимност и привързаност, поради което бракът им следва да бъде прекратен, като дълбоко и непоправимо разстроен.

Съгласно разпоредбата на чл. 49, ал. 2 СК с решението за допускане на развода съдът се произнася и относно вината за разстройството на брака, ако някой от съпрузите е поискал това. Предвид направеното искане за произнасяне по въпроса за вината за разстройството на брачната връзка от ищцата, съдът дължи разглеждане на този въпрос. Законната уредба не дефинира понятието „вина за дълбокото и непоправимо разстройство на брака“. Съдът приема това понятие като компилация от обективно и субективно отношение на всеки от съпрузите към брачната връзка, неизпълнение на поетите брачни задължения за взаимност, разпределение на отговорностите, свързани със съвместното съжителство и грижите за семейството. В хода на производството не се събраха доказателства за виновно поведение на съпругата, с което последната да е съпричинила дълбокото и непоправимо разстройство на брака и съдът следва да обяви, че вина за разстройството на брачните отношения има съпругът, който с поведението си го е допринесъл и следва да понесе отговорността за това.

По иска с правно основание чл. 56, ал. 1 СК.

Съгласно разпоредбата на § 1 СК семейно жилище по смисъла на СК е жилището, което е обитавано от двамата съпрузи. Претенция за ползването на семейното жилище е направена от ищцата и доколкото ответникът не се противопоставя, следва семейното жилище да бъде предоставено на ищцата.

По иска с правно основание чл. 53 СК.

Съгласно разпоредбата на чл. 326 ГПК в решението, с което се допуска разводът, съдът разрешава и въпроса за фамилното име, което съпрузите ще могат да носят в бъдеще. От страна на жената, по отношение на която по безспорен начин се установява, че при сключването на гражданския брак е приела фамилното име на мъжа, е поискала възстановяване на предбрачното фамилно име, поради което и единствено тя притежава материалноправната легитимация да заявява претенция по чл. 53 СК, доколкото законодателят е предоставил тази възможност единствено на лицето, което е променило фамилното си име при сключване на гражданския брак да избере дали да продължи да носи брачното си фамилно име или да възстанови предбрачното си такова, като съгласието или несъгласието на другия съпруг в случая се

явява ирелевантно. В тази връзка, следва да се отбележи, още, че единствено от титуляра на това субективно, лично и неотчуждимо право зависи дали последният ще се възползва или не от тази законова възможност. Ето защо, следва да бъде постановено, след прекратяване на брака жената да възстанови предбрачното си фамилно име „Х.“.

Относно разноските.

Съгласно чл. 329, ал. 1 ГПК съдебните разноски по брачните дела се възлагат върху виновния или недобросъвестния съпруг. На основание чл. 6, т. 2 от Тарифа за държавните такси събрани от съдилищата по ГПК, съдът определя окончателна държавна такса в размер на 50 лв., от която ищцата е внесла 25 лв., като разликата до 50 лв. следва да бъде платена от ответника, на основание чл. 329, ал. 1 ГПК. С оглед постановеният правен резултат, следва на ищцата да бъдат присъдени направените разноски съгласно представения списък по чл. 80 ГПК.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

Прекратява гражданския брак между М. Е. С., с ЕГН ***** и постоянен адрес: гр. Шумен, ул. „****“ № 4, вх. 1, ет. 2, ап. 5 и С. С. С., с ЕГН *****, постоянен адрес: с. Коньовец, общ. Шумен, ул. *** № 21, вх. 2, ет. 2, ап. 7, сключен на 07.07.2022 г. пред длъжностното лице по гражданско състояние при Община Шумен, за което обстоятелство е съставен Акт за граждански брак № ***, на основание чл. 49, ал. 1 СК.

Обявява, че вина за разстройството на брачните отношения има мъжът, на основание чл. 49, ал. 3 СК.

Предоставя ползването на семейното жилище в гр. Шумен, ул. „****“ № 4, вх. 1, ет. 2, ап. 5, на ищцата, на основание чл. 56, ал. 1 СК.

Постановява след прекратяването на брака жената да носи предбрачното си фамилно име „Х.“, на основание чл. 53 СК.

Осъжда С. С. С., с ЕГН *****, постоянен адрес: с. Коньовец, общ. Шумен, ул. *** № 21, вх. 2, ет. 2, ап. 7, да плати на М. Е. С., с ЕГН ***** и постоянен адрес: гр. Шумен, ул. „****“ № 4, вх. 1, ет. 2, ап. 5, сумата 1225.00 (хиляда двеста двадесет и пет) лв., представляваща сторените

пред настоящата инстанция разноски, на основание чл.78, ал. 1 ГПК.

Осъжда с ЕГН *****, постоянен адрес: с. Коньовец, общ. Шумен, ул. *** № 21, вх. 2, ет. 2, ап. 7, да плати в полза на Държавата, към бюджета на съдебната власт, по сметка на РС Шумен, с BG 20 BUIN 7014 3130 2030 14, при ТБ „Алианц България“ АД – Шумен, сумата 25.00 (двадесет и пет) лева, представляваща окончателна държавна такса по иска за развод, на основание чл. 6, т. 2 от Тарифа за държавните такси събирани от съдилищата по ГПК както и 5.00 лева такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК.

Препис от настоящото решение да се връчи на страните заедно със съобщението за постановяването му, на основание чл. 7, ал. 2 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред ШОС в двуседмичен срок от връчването му на страните, на основание чл. 259, ал. 1 ГПК.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____